

„Vederlagene til vurderingsmændene fastsættes til følgende beløb for finansårene 1959-60 og 1960-61:

A) Vurderingsmændene i København, Frederiksberg, Gentofte, Lyngby-Tårnby, Søllerød, Gladsaxe, Herlev, Rødovre, Hvidovre, Tårnby, Ballerup-Måløv, Glostrup og Brøndbyernes kommuner: For hver vurdering 5 kr. 10 øre for årsvurderingen pr. 1. september 1959 og 5 kr. 50 øre for 12. almindelige vurdering pr. 1. september 1960 med tillæg af 2 øre pr. påbegyndt 1.000 kr. ejendomsværdi, dog ikke udover 3½ million kr. ejendomsværdi for én ejendom.

B) Vurderingsmændene i købstæderne, Marstal, de sønderjydske flækker samt i landkommuner med bymæssig bebyggelse på over 2.000 indbyggere, bortset fra de under A) nævnte: Henholdsvis 3 kr. 90 øre og 4 kr. 20 øre for hver vurdering med tillæg som ad A).

C) Vurderingsmændene i landets øvrige kommuner: Henholdsvis 3 kr. 90 øre og 4 kr. 20 øre for hver vurdering af land- og skovbrugsejendomme og henholdsvis 3 kr. og 3 kr. 20 øre for hver vurdering af andre ejendomme, alt med tillæg som ad A).

Endvidere tillægges der de under C) nævnte vurderingsmænd et fast vederlag af 20 kr. for finansåret 1959-60.

Har det undtagelsesvis været nødvendigt for vurderingsmændene at foretage besigtigelse af en ejendom til afgørelse af, om ejendommen skal omvurderes, vil der, selv om resultatet bliver, at omvurdering ikke skal ske, dog kunne beregnes vederlag i overensstemmelse med foranstående regler.

For hver foretagen ansættelse af forskelsværdi i henhold til § 5 i lov nr. 30 af 15. februar 1957 om fiksering af ejendomsskyld til staten fastsættes vederlaget til 2 kr. til hver af vurderingsmændene.

For hver vurdering foretaget i henhold til § 4 i lovbekendtgørelse nr. 237 af 9. juli 1958 om vurdering og beskatning til staten af landets faste ejendomme fastsættes vederlaget til 25 kr. til vurderingsformanden, heri iberegnet godtgørelse for udgifter til skrivearbejde m. v., og 25 kr. til hver af vurderingsmændene. For vurdering af ejendomme, der er udstykket fra samme hovedejendom, og som ikke tidligere har været selvstændigt vurderet, udgør vederlaget dog kun 20 kr. pr. vurdering for 2 ejendomme og for hver ejendom udover 2: 10 kr. og 4 kr. 50 øre henholdsvis pr. bebygget og pr. ubebygget ejendom. Finansministeren skal være bemyndiget til at fastsætte vederlaget i tilfælde, hvor vurderingssummen for den vurderede ejendom overstiger 500.000 kr., eller hvor vurderingsforretningen for en ejendom varer mere end én dag.

For hver fordeling af en ejendoms forskelsværdi mellem beboelses- og kontor- og forretningslokaler i henhold til boligministeriets bekendtgørelse nr. 226 af 29. august 1957 fastsættes vederlaget, hvor en besigtigelse af ejendommen har været nødvendig, til 5 kr. til vurderingsformanden og 5 kr. til hver af vurderingsmændene, og i andre tilfælde til 2 kr. til hver.

For hver ansættelse af værdibeløb i henhold til § 55 i lovbekendtgørelse nr. 237 af 9. juli 1958 om vurdering og beskatning til staten af landets faste ejendomme fastsættes vederlaget til 2 kr. 50 øre til vurderingsformanden og hver af vurderingsmændene.“

e. Ad 1. Efter de nu foreliggende oplysninger skønnes udgiften i finansåret 1960-61 at ville andrage 40.000 kr.

Ad 2. Merudgiften skyldes, at der med lønningrådets godkendelse fra den 6. september 1958 at regne er tillagt sekretæren for sømandsskattenævnet et honorar på 2.100 kr. årligt med sædvanligt tillæg.

Ad 3. Efter de nu foreliggende oplysninger skønnes udgiften i finansåret 1960-61 at ville andrage 1.950.000 kr. Merudgiften skyldes udgifter i forbindelse med 12. almindelige vurdering.

Ad 4. Efter de nu foreliggende oplysninger skønnes udgiften i finansåret 1960-61 at ville andrage 45.000 kr. Forhøjelsen skyldes en under hensyn til den al-